

רשומות

קובץ התקנות

29 במרס 1955

509

ו' בניסן תשט"ו

עמוד

782	תקנות נוטריונים למסמכים יוצאי-חוץ (אגרות ושכר שירותים) (תיקון), תשט"ו—1955
783	תקנות לימוד חובה (רישום) (תיקון), תשט"ו—1955
784	תקנות חינוך ממלכתי (רישום) (תיקון מס' 2), תשט"ו—1955
784	תקנות משפחות חיילים שנשפו במערכה (ביטוח מפני מחלה), תשט"ו—1955
785	תקנות נכי המלחמה בנאצים (טיפול רפואי), תשט"ו—1955
789	תקנות להגנת חיית הבר, תשט"ו—1955
791	תקנות רישום כלי שיט ומתן רשיונות להם (תיקון), תשט"ו—1955
792	תקנות הטלגרף האלחוטי (תחנות קליטה) (תיקון), תשט"ו—1955
793	תקנות בתי הדואר (תעריפי דואר וטלפון) (תיקון מס' 2), תשט"ו—1955
795	צווים בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי" ולסוג "מולק"
798	צו הנמלים (סוכני אניות) (תיקון), תשט"ו—1955
798	צו התקנים (קביעת תו-התקן), תשט"ו—1955
799	צו תעריף המכס והפטור (מס' 14), תשט"ו—1955
799	צו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של חיפה) (תיקון), תשט"ו—1955
	צו הדרכים (רחבן והתחזית) (כביש רמלה — לוד עד להצטלבות עם כביש בני עטרות)
800	(תיקון), תשט"ו—1955

509

חוק נוטריונים למסמכים יוצאי-חוץ, תש"י—1950

תקנות בדבר שכר שירותים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק נוטריונים למסמכים יוצאי-חוץ, תש"י—1950,
אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 3 לתקנות נוטריונים למסמכים יוצאי-חוץ (אגרות ושכר שירותים),
תש"י—1950, תבוא תקנה זו:

„שכר שירותים 3. בעד כל שירות מהשירותים המפורטים בטור א' להלן, יגבה נוטריון
שכר בשיעור הנקוב בטור ב' בצד אותו שירות:

טור ב' שיעור השכר בלירות	טור א' השירות
2	(1) אימות חתימות — לכל חתימה
	(2) אישור העתק של כל מסמך, כולו או מקצתו —
2	(א) אם אין בו יותר מ-300 מלים
	(ב) אם יש בו יותר מ-300 מלים —
1.500	(i) ל-300 המלים הראשונות
1.500	(ii) לכל קבוצת 300 מלים נוספות
1	(iii) לקבוצת המלים האחרונה שאינה עולה על 300
	(3) תרגום מסמך —
6	(א) אם אין בו יותר מ-300 מלים
	(ב) אם יש בו יותר מ-300 מלים —
5	(i) ל-300 המלים הראשונות
3	(ii) לכל קבוצת 300 מלים נוספות
2	(iii) לקבוצת המלים האחרונה שאינה עולה על 300
4	(4) אישור תרגום — כל מסמך
	(5) קבלה ואישור של הצהרה בשבועה של הצהרה בהן צדק או של הצהרה אחרת
2.500	(6) עריכת מסמך
3	(7) כל פעולה הנוגעת למסמך שלא נקבע בעדה שכר בתקנה זו
2	

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות נוטריונים למסמכים יוצאי-חוץ (אגרות ושכר שירותים)
(תיקון, תשט"ו—1955)“.

כ"ו באדר תשט"ו (20 במרס 1955)

(חמ"ג 9/נ)

פנחס רוזן

שר המשפטים

¹ ס"ח 43, תש"י, עמ' 141.

² ק"ת 93, תש"י, עמ' 1018.

³ ק"ת 323, תשי"ג, עמ' 412.

תקנות בדבר רישום ילדים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 15 לחוק לימוד חובה, תש"ט—1949¹, אני מתקין תקנות

אלה :

הוספת תקנה 5א

1. אחרי תקנה 5 לתקנות לימוד חובה (רישום), תשי"ג—1953² (להלן — תקנות הרישום), תיוסף תקנה זו :

5א. על אף האמור בתקנה 5 יהיה מועד הרישום לגבי ילדים שבראשית שנת הלימודים תשט"ז יהיו בגיל 5 או 6 — מיום כ"ה בניסן, תשט"ז (17 באפריל 1955) עד כ' באייר תשט"ז (12 במאי 1955) ועד בכלל.

ס"יג

החלפת
תקנה 20

2. במקום תקנה 20 לתקנות הרישום תבוא תקנה זו :

20. (א) רשמו הורים ילד, לפי תקנות אלה, תודיע להם רשות החינוך המקומית, תוך חודש ימים מתום יום הרישום האחרון כאמור בתקנה 4 (ג), על גן הילדים שאליו נתקבל הילד.

הודעות

(ב) היה האמור בילד שהעתיק את מקום מגוריו מתחום שיפוטה של רשות חינוך מקומית אחרת (להלן — הרשות השולחת), תודיע רשות החינוך המקומית שבתחום שיפוטה לומד הילד (להלן — הרשות המקבלת) את פרטי הרישום לרשות השולחת.

(ג) הרשות השולחת תרשום בכרטיסיה כאמור בסעיף 12 לחוק את דבר רישומו של הילד בתחום שיפוטה של הרשות המקבלת.

(ד) ידעה הרשות השולחת מראש לאן עובר הילד, תודיע על כך לרשות המקבלת, תוך עשרה ימים מיום בו עזב הילד את תחום שיפוטה של הרשות השולחת.

(ה) הרשות השולחת והרשות המקבלת ימסרו כל אחת למפקח המחוז המתאים דין וחשבון על ביצוע הוראות תקנות משנה (ב) (ג) ו-(ד).

השם

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות לימוד חובה (רישום) (תיקון), תשט"ז—1955".

ט"ז באדר תשט"ז (10 במרס 1955)

(חמ"ט (6) ח/10)

בן-ציון דינור
שר החינוך והתרבות

¹ ס"ח 26, תש"ט, עמ' 287.
² ק"ת 388, תשי"ג, עמ' 1416.

חוק חינוך ממלכתי, תשי"ג—1953

תקנות בדבר רישום תלמידים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 34 לחוק חינוך ממלכתי, תשי"ג — 1953, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 8 לתקנות חינוך ממלכתי (רישום), תשי"ג—1953,² בפסקה (4) תימחק הנקודה ויווסף „ולקראת שנת הלימודים תשט"ז בארבעה ימים“.

תיקון תקנה 8

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות חינוך ממלכתי (רישום) (תיקון מס' 2), תשט"ז—1955“.

השם

כ"ז באדר תשט"ו (21 במרס 1955)

(חמ(6)ח/11)

ב-ן ציון דינור
שר החינוך והתרבות

¹ ס"ח 181, תשי"ג, עמ' 137.
² ק"ח 388, תשי"ג, עמ' 1419.

חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"ג—1950

תקנות בדבר השתתפות בהוצאות ביטוח מפני מחלה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 15 (ב) ו-37 לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"ג—1950, אני מתקין תקנות אלה:

1. השתתפות המדינה בהוצאות ביטוח מפני מחלה, כאמור בסעיף 15 (ב) לחוק, של מקבל תגמול לפי אחד מסעיפי החוק המפורטים להלן, תהיה בסכום הנקוב לצדו של אותו סעיף שישולם לכל חודש שבעדו משתלם התגמול:

השתתפות
המדינה
בהוצאות ביטוח
מפני מחלה

השיעור בפרוסות

1.000	(1) סעיף 7
1.250	(2) סעיף 8
	(3) סעיף 9 — כשהיתום אינו סמוך, באופן מלא או חלקי, על שולחן הורה שכול או הורים שכולים המקבלים תגמול לפי סעיף 10
1.000	(4) סעיף 10 (א) (ב) (ג) או (ג) בין אם יתומי הנספה, כולם או מקצתם, סמוכים על שולחן מקבלי התגמול ובין אם לא
1.250	(5) סעיף 10 (ד) (ה) (ו) או (ז) בין אם יתומי הנספה, כולם או מקצתם, סמוכים על שולחן מקבל התגמול ובין אם לא
1.000	(6) סעיף 12 — אם בן זוגו אינו בחיים
1.250	(7) סעיף 12 — אם בן זוגו בחיים
	(8) סעיף 13 — אם יתום אחד של הנספה סמוך על שולחן האלמנה שנישאה לאחר
1.000	(9) סעיף 13 — אם כמה יתומים של הנספה סמוכים על שולחן האלמנה שנישאה לאחר
1.250	

¹ ס"ח 52, תשי"ג, עמ' 162.

2. תחילתן של תקנות אלה היא מיום ט' בניסן תשט"ו (1 באפריל 1955).
3. תקנות משפחות חיילים שנספו במערכה (ביטוח מפני מחלה), תשי"ד—1954, בטלות ביטול מיום ט' בניסן תשט"ו (1 באפריל 1955).
4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות משפחות חיילים שנספו במערכה (ביטוח מפני מחלה)", השם תשט"ו—1955.

כ"ד באדר תשט"ו (18 במרס 1955)

(חמ"מ (2) מח"3)

דוד בן-גוריון

שר הבטחון

* ק"ת 455, תשי"ד, עמ' 938.

חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד—1954

תקנות בדבר טיפול רפואי בנכים

בתוקף הסמכות לפי הסעיפים 24 ו-27 לחוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד—1954,¹ שהועברה אליי,² אני מתקין תקנות אלה:

פרק ראשון: הוראות כלליות

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"מוסד" — בית חולים, בית הבראה, מרפאה, בית מרקחת, מעבדה, מכון רנטגן, או מוסד רפואי אחר, וכן כל ארגון או שירות למתן עזרה רפואית;

"מוסד מוסמך" — מוסד או רופא, שרופא מוסמך ראשי קבעם כמוסד מוסמך לצורך תקנות אלה;

"תותבת" — כל אבר מלאכותי של גוף אנוש וכל חלק מאבר כזה;

"מכשיר עזר רפואי" — נעליים אורתופדיות, קביים, מקלות, רצועות, גרביים או חגורות גמישות, חגורות שבר, משקפיים, מכשירים להגברת השמיעה — לרבות הסוללות המפעילות אותם — גרביים לגדמים, לרבות כל מלבוש מיוחד הדרוש עקב השימוש באחד המכשירים האלה;

"מכשיר תנועה" — כסא על גלגלים;

"תגמול יומי" של נכה — החלק השלושים של התגמול החדשי המגיע לו לפי החוק;

"תגמול מלא" של נכה — התגמול החדשי שהנכה היה זכאי לו לפי סעיף 5 לחוק הנכים (תגמולים ושילוקים), תש"ט—1949,³ אילו היתה דרגת נכותו 100%;

"תגמול יומי מלא" של נכה — החלק השלושים של התגמול המלא;

"יום ביטול" — יום שבו הובטל נכה, מעבודתו למעלה משש שעות לרגל הצורך בטיפול רפואי שאושר לו על ידי רופא מוסמך מקומי או רופא מוסמך ראשי;

¹ ס"ח 147, תשי"ד, עמ' 76.

² י"פ 344, תשי"ד, עמ' 885.

³ ס"ח 25, תש"ט, עמ' 278.

„נכה במוסד“ — נכה המקבל תגמול חדשי בלבד או המקבל גם תגמול נוסף או המקבל תגמול מיוחד בלבד, והוא שווה לרגל טיפולו הרפואי במוסד המספק לו כלכלה על חשבון המדינה.

פרק שני : רופאים מוסמכים לטיפול בנכים

2. (א) לשם טיפול בנכים ימנה שר האוצר —
(1) רופא מוסמך ראשי שתחום פעולתו הוא כל שטח המדינה ;
(2) רופאים מוסמכים מקומיים שתחום פעולתו של כל אחד מהם ייקבע בהודעה שתפורסם ברשומות.
(ב) הודעה על כל מינוי לפי תקנה זו תפורסם ברשומות.
3. כל נכה הטוען שהוא זקוק לטיפול וזכאי לקבלו לפי סעיף 24 לחוק, רשאי לפנות לרופא מוסמך מקומי שיחליט אם הנכה זקוק לטיפול ומה הטיפול.
4. נכה החולק על החלטתו של רופא מוסמך מקומי, רשאי לערער לפני הרופא המוסמך הראשי והחלטתו תהא סופית.
5. נכה שנקבע לו טיפול על ידי רופא מוסמך מקומי או על ידי רופא מוסמך ראשי, יפנה למוסד המוסמך שקבע הרופא למתן הטיפול ויקבל את הטיפול שנקבע.
6. באין מוסד מוסמך שיכול ליתן לנכה טיפול שנקבע לו כאמור, רשאי הרופא המוסמך הראשי לאשר לנכה, על חשבון המדינה, טיפול רפואי במוסד או אצל רופא שאינם מוסד מוסמך.

פרק שלישי : כרטיס נכה

7. נכה שהוחלט עליו לפי החוק שהוא זכאי לתגמול או להענקה, ואשר דרגת נכותו נקבעה ל-10% או למעלה מזה, תתן לו הרשות המוסמכת כרטיס שבו תיקבע תמונת הנכה ושייקרא „כרטיס נכה“.
8. בכרטיס הנכה יירשמו פרטים אלה :
(1) המבחן לפי תקנות נכי המלחמה בנאצים (מבחנים לקביעת דרגות הנכות), תשט"ו—1954, המתייחס לנכות שלקה בה הנכה, או הנכות שנקבעה לו על ידי ועדת ערעור לפי סעיף 14 (א) לחוק, הכל לפי הענין ;
(2) דרגת נכותו של הנכה ;
(3) הרשות שקבעה לאחרונה את דרגת הנכות והתאריך שבו נקבעה הדרגה ;
(4) שמו של הרופא המוסמך המקומי שאליו יפנה הנכה לשם קבלת טיפול ;
(5) מספרה הסידורי של התביעה שהגיש הנכה לשם קבלת תגמול או הענקה.
9. כל כרטיס יהא חתום ביד הרשות המוסמכת וכל שינוי שיעשה בו לא יהיה לו תוקף אלא אם יש בצדו חתימתה של הרשות המוסמכת.
10. (א) תקפו של כרטיס נכה הוא לשנה אחת מיום שהוצא, או לתקופה קצרה מזו, כפי שתקבע הרשות המוסמכת.

⁴ ק"ת 484, תשט"ו, עמ' 153.

(ב) רשאית הרשות המוסמכת להאריך מזמן את תקפו של כרטיס נכה לתקופה שלא תעלה בכל פעם על שנה אחת.

החזרת כרטיס

11. כרטיס הנכה הוא רכוש המדינה ועל הנכה להחזירו לרשות המוסמכת בכל עת שפקעה זכותו לתגמול או להענקה או כשדרגת נכותו נקבעה לפחות מ-10%.

פרק רביעי: טיפול רפואי ללא אישור

תשלום הוצאות
הטיפול הרפואי

12. קיבל נכה טיפול שהוא זכאי לו לפי תקנות אלה, ולא קיבל על כך תחילה אישור של רופא מוסמך ראשי, רשאי הרופא האמור לאשר לו את ההוצאות שהוציא בעד אותו טיפול, אם נתמלאו כל התנאים האלה:

- (1) הנכה לא קיבל אישור מוקדם כאמור מסיבה שיש בה צידוק;
- (2) השהיית הטיפול היתה עלולה לסכן את חייו של הנכה, להגדיל את נכותו או לסבך את ריפוי;
- (3) הנכה קיבל את הטיפול במוסד מוסמך שהיה סמוך למקום הימצאו, או שקיבל את הטיפול במוסד או אצל רופא מתאימים שאינם מוסד מוסמך והם הסמוכים ביותר למקום הימצאו, משום שלא היתה לו אפשרות לפנות למוסד מוסמך;
- (4) הנכה בא במגע עם הרופא המוסמך המקומי מיד לאחר שניתנה לו אפשרות לכך ומילא אחר הוראות אותו רופא בקשר לטיפול;
- (5) הנכה הגיש לרופא מוסמך ראשי תוך שבועיים מגמר הטיפול חשבון וקבלות על ההוצאות שהוציא, כשהם מאושרים בידי הרופא המוסמך המקומי, ואם נמנע ממנו, בגלל סיבה שיש בה צידוק, מלמלא אחר הוראה זו במועד האמור — תוך שבועיים מיום שחלפה המניעה.

תשלום
הוצאות אחרות

13. הוציא נכה הוצאות נסיעה, כלכלה או לינה לצורך עצמו או לצורך מלוויו בקשר לטיפול שהוצאותיו שולמו לו כאמור בתקנה 12, רשאי רופא מוסמך ראשי לאשר תשלום ההוצאות, כולן או מקצתן.

פרק חמישי: ביטול מעבודה ושהייה במוסד

תגמול מיוחד
והגמול נוסף

14. נכה שהובטל מעבודתו הרגילה לפחות יום ביטול אחד, והרשות המוסמכת שוכנעה כי מחמת הביטול פחתו הכנסותיו של הנכה מעבודתו האמורה ואין לו הכנסות מספיקות למחייתו מכל מקור אחר, ישולם לו לכל יום ביטול כאמור —

- (1) אם הוא נכה שאינו מקבל תגמול חדשי — סכום השווה לתגמול יומי מלא;
- (2) אם הוא נכה המקבל תגמול חדשי — סכום השווה להפרש שבין התגמול היומי לבין התגמול היומי המלא.

התגמול
לנכה במוסד

15. (א) נכה במוסד שאין בן משפחה תלוי בו, יופחת סך כל תגמוליו לכל יום של שהותו במוסד ויועמד על רבע מהתגמול היומי המלא.

(ב) נכה במוסד שבו משפחה תלוי בו, רשאית הרשות המוסמכת להורות שסך כל תגמוליו לכל יום של שהותו במוסד יופחת בשיעור שתקבע הרשות המוסמכת ובלבד שסך כל התגמולים המופחתים יועמד על לא פחות משלושה רבעים של התגמול היומי המלא.

16. לא קיים נכה הוראותיהם של הרופא המוסמך הראשי או של הרופא המוסמך המקומי או של מנהל המוסד שאליו הופנה הנכה לשם קבלת טיפול, ולא הוכיח כל סיבה מספקת לאי קיום הוראות אלה, יהא הרופא המוסמך הראשי רשאי, לאחר התייעצות עם הרשות המוסמכת, להורות על הוצאתו של הנכה מהמוסד שבו הוא נמצא, או להפסיק את הטיפול בנכה, כולו או מקצתו, לחלוטין או לתקופה מסויימת.

פרק ששי : תותבות, מכשירי עזר רפואיים ומכשירי תנועה

17. (א) תותבות, מכשירי עזר רפואיים ומכשירי תנועה (להלן — מכשירים) יינתנו לנכה אך ורק אם הוא זכאי להם כחלק מהטיפול המגיע לו על פי החוק.
(ב) רופא מוסמך ראשי יקבע מי הוא הנכה הזכאי לקבל מכשירים ואיזה מהם.
(ג) מכשיר שנכה קיבל מהמדינה הוא רכוש המדינה, ואסור לנכה להעבירו לאחר בכל דרך שהיא או להשתמש בו שלא למטרה אשר לה ניתן המכשיר.

מתן תותבות,
מכשירי עזר
רפואיים
ומכשירי תנועה

18. (א) נכה הזכאי למכשיר לפי תקנה 17, זכאי גם שהמכשיר יותאם לגופו ושיינתן לו האימון הדרוש לשימוש במכשיר.
(ב) הרופא המוסמך הראשי יקבע את הצורך בהתאמה ובאימון כאמור ואת האופן, הזמן והמקום בשטח המדינה שבהם יבוצעו.

התאמה ואימון

19. (א) נכה שקיבל מכשיר זכאי גם שהמכשיר יתוקן או יוחלף, במידה שהדבר נדרש מחמת בלאי או קלקול שלא נגרמו על ידי הנכה בצדיה או ברשלנות.
(ב) הרופא המוסמך הראשי יקבע אם קיימים התנאים לזכות האמורה ואת האופן, הזמן והמקום שבהם יבוצעו.
(ג) מכשיר שהוחלף, חייב הנכה להחזירו מיד לרופא המוסמך הראשי, אלא אם כן התיר הרופא להשאירו ברשות הנכה.

תיקון והחלפה

20. רופא מוסמך ראשי רשאי לאשר לשלם לנכה הוצאות שהוציא לתיקון מכשיר, אם נוכח שבלי אותו תיקון לא היה הנכה יכול להשתמש במכשיר, ובלבד :

תשלום
הוצאות תיקון

- (1) שמחיר התיקון לא יעלה על 10 לירות ;
- (2) שהנכה הגיש לרופא המוסמך הראשי תוך חודש מיום התיקון חשבון וקבלות על אותה הוצאה כשהם מאושרים בידי הרופא המוסמך המקומי, ואם נמנע בגלל סיבה שיש בה צידוק להגיש במועד האמור — תוך חודש מיום שחלפה המניעה.

פרק שביעי : נסיעה, כלכלה ולינה

21. (א) נכה שאושר הטיפול בו, או תיקון מכשיר שניתן לו או התאמתו או האימון בו (לכל אחד מאלה ייקרא להלן — טיפול), זכאי להיות מוסע ממקום הימצאו למקום שנקבע לו לקבלת הטיפול וחזרה משם, ובלבד שהמרחק בין מקום הימצאו של אותו נכה ובין המקום האמור הוא 5 ק"מ לפחות.

אמצעי תחבורה

(ב) נכה שרופא מוסמך מקומי אישר כי מחמת מצב בריאותו או נכותו אין הוא מסוגל להגיע ממקום הימצאו למקום שנקבע לו לקבלת טיפול, זכאי להיות מוסע ממקום הימצאו למקום האמור וחזרה משם, גם אם המרחק הוא פחות מ-5 ק"מ.

22. (א) נכה זכאי לקבל כלכלה ולינה כל זמן אותם נסיעה וטיפול, במידה שאין הוא מקבל אותם מהמוסד המטפל בו.

כלכלה ולינה

(ב) רופא מוסמך ראשי יקבע את אופן מתן הכלכלה והלינה האמורים ואת שיעורן.

23. (א) רשאי רופא מוסמך ראשי להתיר בכתב לנכה להוציא הוצאות לצורך הנסיעה, הכלכלה והלינה האמורים בתקנות 21 ו-22 לפי התנאים שייקבעו בהיתר.
- (ב) ראה רופא מוסמך מקומי או מנהל מוסד מוסמך שהפניית נכה אל רופא מוסמך ראשי לשם קבלת היתר הסעה, לינה או כלכלה עלולה לסכן את בריאותו, להגדיל את נכותו או לסבך את ריפוי, רשאי הוא להתיר בכתב לנכה להוציא הוצאות כאמור בתקנת משנה (א) בתנאים שייקבעו בהיתר.
- (ג) לא יאושרו לנכה הוצאות לפי תקנה זו אלא אם המציא הנכה חשבון וקבלות תוך שבועיים מזמן ההוצאה, ואם נמנע בגלל סיבה שיש בה צידוק להמציא במועד האמור — תוך שבועיים מיום שחלפה המניעה.

פרק שמיני: הוראות שונות

24. (א) רופא מוסמך מקומי, רופא מוסמך ראשי, או מנהל מוסד הנותן לפי תקנות אלה טיפול לנכה, רשאי לקבוע שהנכה זקוק למלווה או למלווים בזמן נסיעתו לצרכי הטיפול.
- (ב) נקבע הצורך במלווה או במלווים כאמור, ולא נאותו בני משפחתו של הנכה לשמש לו מלווים, יעמיד לו רופא מוסמך ראשי מלווה או מלווים.
- (ג) דין מלווה לפי תקנה זו בכל הנוגע לנסיעה, כלכלה או לינה הוא כדין נכה לפי הוראות פרק שביעי.
25. העובר על הוראת תקנה 11, דינו — מאסר ששה חדשים, או קנס חמישים לירות או שני הענשים כאחד.
26. כל המסמכים והידיעות הקשורים בטיפול בנכים הם סודיים ואין לגלותם אלא במידה שהדבר דרוש לקיום הוראה מהוראות תקנות אלה.
27. לתקנות אלה ייקרא "תקנות נכי המלחמה בנאצים (טיפול רפואי), תשט"ו—1955".

י"ד באדר תשט"ו (8 במרס 1955)

(חסי 2) 8

פ ר ץ נ פ ת ל י
שר החקלאות
ממלא מקום שר האוצר

חוק להגנת חיית הבר, תשט"ו—1955

תקנות בדבר הגנת חיית הבר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לחוק להגנת חיית הבר, תשט"ו—1955, אני מתקין תקנות אלה:

קביעת ציד

1. חיות בר אלה הן ציד:

אגמיות	חרטומני יערות
ארנבות	יוני בר
ברווזי בר	שלוים
חוגלות	תורים.

¹ ס"ח 170, תשט"ו, עמ' 10.

בולבלים	עורבים אפורים
דורבנים	עפרונים
וזזירים	קורמורנים
חזירי בר	תנים

3. לא יצוד אדם סוגי ציד המפורטים להלן בתקופות השנה שצוינו לצד כל אחד מהם :

אגמיות	— מ'1 במרס עד ל'31 באוגוסט
ארנבות	— מ'1 בפברואר עד ל'31 באוגוסט
ברווזי בר	— מ'1 במרס עד ל'31 באוגוסט
חוגלות	— מ'1 בפברואר עד ל'31 באוגוסט
חרטומני יערות	— מ'1 במרס עד ל'31 באוגוסט
יוני בר	— מ'1 במרס עד ל'31 באוגוסט
שלום	— מ'1 במרס עד ל'31 באוגוסט
תורים	— מ'1 באוקטובר עד ל'14 ביולי.

עונות
אסורות בציד

4. לא יצוד אדם ציד משקיעת החמה ועד זריחתה, אולם מותר לצוד ברווזי בר תוך חצי שעה אחרי שקיעת החמה או לפני זריחתה.

איסור ציד
בלילה

5. לא יצוד אדם ציד בכלי יריה אלא ברובה היורה גלולות עופרת או המופעל בקפיץ בלבד.

שיטות ציד
אסורות

6. (א) לא יינתן רשיון ציד —

כללים למתן
רשיונות ציד

(1) למי שטרם הגיע לגיל 18 ;

(2) למי שלא הוכיח שהוא מבוטח בחברת ביטוח נגד נזקי גוף של צד שלישי כתוצאה מצידה לתקופת הרשיון.

(ב) רשיון ציד יינתן לתקופה של שנה אחת, אולם לאדם הנמצא בישראל לפי רשיון לשיבת מעבר או לשיבת ביקור, כאמור בחוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952, מותר לתת רשיון ציד לתקופה של פחות משנה (להלן — רשיון ציד מיוחד).

7. (א) בעד רשיון ציד תשולם אגרה בסך — 20 לירות.
(ב) בעד רשיון ציד מיוחד תשולם אגרה בסך — 10 לירות.

אגרות בעד
רשיונות ציד

8. (א) רשיון ציד או רשיון ציד מיוחד הניתן לחבר נציגות דיפלומטית או קונסולרית של מדינה זרה פטור מאגרה, אם המדינה האמורה מעניקה פטור כאמור לחברי הנציגות הדיפלומטית או הקונסולרית של ישראל.

פטור מאגרה

(ב) אישור של שר החוץ או של מי שהוסמך על ידיו, כי הוראות תקנת משנה (א) נתמלאו לגבי אדם מסויים, יהיה ראיה לכך.

9. (א) לא יחזיק אדם חיות בר, למעט צפור נוי, אלא לפי היתר מאת מנהל המדור לציד במשרד החקלאות (להלן — המנהל) ובהתאם לתנאי ההיתר.

החוקת
חיות בר

(ב) הוראות תקנת משנה (א) לא יחולו על רשות מקומית המחזיקה חיות בר בגן חיות.

10. רשות מקומית המחזיקה חיות בר בגן חיות תמסור למנהל בכל שנה בין ה'1 ל'15 בספטמבר תסקיר לפי טופס שקבע המנהל על מספר חיות הבר וסוגיהן שבהחזקתה כאמור במשך השנה שקדמה לתסקיר.

גני חיות

⁸ ס"ח 111, תשי"ב, עמ' 354.

11. לא יעסוק אדם במלאכת מילוי עורות של חיות בר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

מתן היתר

12. המנהל רשאי לתת היתר לפי תקנות 9 או 11, לסרב לתתו, לבטלו או להפסיק את תקפו לתקופה מסוימת וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

הוראות מעבר

13. (א) הוראות תקנה 9 לא יחולו על אדם המחזיק חיה בר ביום פרסום תקנות אלה ברשומות (להלן — יום הפרסום) תוך חודש אחד מאותו יום.

(ב) הוראות תקנה 11 לא יחולו על אדם העוסק במלאכת מילוי עורות ביום הפרסום תוך חודש אחד מאותו יום.

ביטול

14. כל אחד מהחוקים המפורטים להלן בטל:

צו השמירה על ציד (מינוי שומרים) ³.

מנשר השמירה על ציד (הגנה) ⁴.

תקנות השמירה על ציד ⁵.

מנשר בדבר מקומות מיוחדים לציד מיום 26.6.30 ⁶.

מנשר בדבר מקומות מיוחדים לציד מיום 19.2.31 ⁷.

מנשר בדבר מקומות מיוחדים לציד מיום 12.2.32 ⁸.

הצהרה בדבר מקומות אסורים לציד מיום 1.1.35 ⁹.

אכרזת השמירה על הציד (עונת אסורה), תשי"א—1950 ¹⁰.

השם

15. לתקנות אלה ייקרא „תקנות להגנת חייית הבר, תשט"ו—1955“.

פרץ נפתלי
שר החקלאות

י"ג באדר תשט"ו (7 במרס 1955)

(חם 7) 8

³ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 1771.

⁴ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 1772.

⁵ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 1774.

⁶ ע"ר 1930, חוס' 2 מס' 263, עמ' 281 (א).

⁷ ע"ר 1931, חוס' 2 מס' 278, עמ' 87 (א).

⁸ ע"ר 1932, חוס' 2 מס' 302, עמ' 85 (א).

⁹ ע"ר 1935, חוס' 2 מס' 485, עמ' 14.

¹⁰ ק"ח 139, תשי"א, עמ' 435.

פקודת הנמלים

תקנות בדבר רישום כלי שיט ומתן רשיונות להם

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 לפקודת הנמלים, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקין תקנות אלה:

חיקון תקנה 4

1. בתקנה 4 לתקנות רישום כלי שיט (אניות — בלשון התקנות) ומתן רשיונות להם ³, במקום תקנת משנה (8) תבוא תקנת משנה זו:

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2083; ק"ח 217, תשי"ב, עמ' 150.

8) יאגרת הרשיון הניתן על פי סעיף 9 לפקודת הנמלים היא :

לרשיון הניתן —

5. יירות

(א) ליום אחד

0.100

אם הוא — חד פעמי

0.200

— רב פעמי

0.500

(ב) למעלה מיום אחד עד 30 יום

3.000

(ג) למעלה מ-30 יום עד שנה אחת

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות רישום כלי שיט ומתן רשיונות להם (תיקון), תשט"ו — 1955".

השם

כ"ב באדר תשט"ו (16 במרס 1955)

(חמ"ט) (7/נ)

יוסף ספיר

שר התחבורה

פקודת הטלגרף האלחוטי

תקנות בדבר רשיונות לתחנת קליטה אלחוטית

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 לפקודת הטלגרף האלחוטי, אני מתקין תקנות אלה :

1. בתקנה 3 לתקנות הטלגרף האלחוטי (תחנות קליטה), 1943² (להלן — התקנות העיקריות), בתקנת משנה (2) במקום "בתוספת" יבוא "בתוספת א".

תיקון תקנה 3

2. בתקנה 10 לתקנות העיקריות —

תיקון תקנה 10

(1) במקום תקנת משנה (1) תבוא תקנת משנה זו :

"(1) האגרה בעד רשיון למכשיר המשמש תחנת קליטה אלחוטית היא כמפורט בתוספת ב."

(2) במקום תקנת משנה (2) תבוא תקנת משנה זו :

"(2) תקפו של רשיון שניתן לפי תקנות אלה הוא מהיום הראשון לחודש בו ניתן עד השלושים ואחד בדצמבר של אותה שנה."

3. בתוספת לתקנות העיקריות —

הוספת תוספת ב'

(1) אחרי "תוספת" יוסף "א".

(2) אחרי "תוספת א" תיוסף תוספת זו :

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קנ"ב, עמ' 1519.

² ע"ר 1943, תוס' 2 מ"ס 1261, עמ' 800 ; ק"ת 376, תשי"ג, עמ' 1253 ; ק"ת 445, תשי"ד, עמ' 715.

תוספת ב' (אגרות רשיון)

למכשירים נוספים
המוחזקים באותו
מעון על ידי
אותו בעל רשיון

למכשיר ראשון

לירות

לירות

3.—

5.—

לשנה תמימה

2.750

4.600

ל-11 חדשים

2.500

4.150

ל-10 חדשים

2.250

3.750

ל-9 חדשים

2.000

3.350

ל-8 חדשים

1.750

2.900

ל-7 חדשים

1.500

2.500

ל-6 חדשים

1.250

2.100

ל-5 חדשים

1.000

1.650

ל-4 חדשים

0.750

1.250

ל-3 חדשים

0.500

0.850

ל-2 חדשים

0.250

0.400

לחודש אחד

4. ניתן רשיון על מכשירים המשמשים תחנת קליטה אלחוטית לפני פרסום תקנות אלה
ברשומות או שניתן רשיון כזה אחרי יום הפרסום כאמור על פי בקשה שהיה להגישה עד
י' בטבת תשט"ו (31 בדצמבר 1954), לא יחולו הוראות תקנות אלה.

5. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הטלגרף האלחוטי (תחנות קליטה) (תיקון) תשט"ו—
1955".

חיים בן-מנחם

המנהל הכללי של משרד הדואר

אני מאשר.

כ"ט באדר תשט"ו (23 במרס 1955)

(חם 15) ט/8

יוסף בורג

שר הדואר

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר תעריף של שירותי דואר וטלפון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בתי הדואר, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתוספת א' לתקנות בתי הדואר (תעריפי דואר וטלפון), תשי"א—1951² (להלן —
התקנות העיקריות) —

(1) בהגדרת המונח "חבילה" במקום "25" יבוא "15";

¹ תיקון א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1155.

² ק"ת 198, תשי"א, עמ' 1528; ק"ת 415, תשי"ד, עמ' 300.

(2) בפרט „חבילות בפנים הארץ — משלוחן או החזרתן לשולה —“ במקום הקטע מן „עד קילוגרם אחד“ עד „900“ יבוא קטע זה :

עד קילוגרם אחד	140	למעלה מ־5 ק"ג ועד 10 ק"ג	470
למעלה מק־ג אחד ועד 3 ק"ג	240	למעלה מ־10 ק"ג ועד 15 ק"ג	620
למעלה מ־3 ק"ג ועד 5 ק"ג	360		

(3) בפרט „דברי דפוס בפנים הארץ (לרבות ניירות מסחריים)“ יווסף „למעט ספרים שהודפסו בישראל“ ואחריו יווסף :

„ספרים שהודפסו בישראל — משלוחם או החזרתם —

עד ק"ג אחד	50	למעלה מ־5 ק"ג ועד 10 ק"ג	170
למעלה מק־ג אחד ועד 3 ק"ג	90	למעלה מ־10 ק"ג ועד 15 ק"ג	310
למעלה מ־3 ק"ג ועד 5 ק"ג	140		

(4) בסופה יווסף פרט זה :

„מסירת דבר דואר בגיבוי למעט חבילה — לכל יחידה “2

2. בתוספת ב' לתקנות העיקריות —

(1) במקום הכותרת „שכירות“ יבוא „זכות שימוש“ ;

(2) במקום הקטע שמתחת לכותרת „מרכוזות פרטיות אוטומטיות“ יבוא קטע זה :

„(המחיר לרבע שנה)“

תיקון
תוספת ב'

התשלום פר' 5"	השירות	התשלום פר' 5"	השירות
	שלוחה פנימית מוגבלת בתחום של 100 מטר כשהמרכוז היא ירכוש הדואר		קו מרכזי ישיר בתחום 5000 מטר בקו אחירי ממרכז הטלפונים, כולל 366 שיחות מקומיות במשך השנה הראשונה לאחר ההתקנה
7.500	מרחק נוסף — כל 100 מטר או חלק מהם	18.000	מרחק נוסף — עד 1000 מטר — כל 500 מטר או חלק מהם
0.900	שלוחה פנימית בתחום של 100 מטר כשהמרכוז היא רכוש המגוי	3.000	למעלה מ־6000 מטר — כל 1000 מטר או חלק מהם
6.750	מרחק נוסף — כל 100 מטר או חלק מהם	1.500	קו מרכזי ישיר משותף לשני מגויים או יותר בתחום 5000 מטר בקו אחירי ממרכז הטלפונים, כולל 366 שיחות מקומיות במשך השנה הראשונה לאחר ההתקנה — לכל מגוי
0.900	שלוחה פנימית מחוברת למרכוז „אל־ביס“ פנימית בתחום של 100 מטר		מרחק נוסף — עד 1000 מטר — כל 500 מטר או חלק מהם
7.500	מרחק נוסף — כל 100 מטר או חלק מהם	13.500	למעלה מ־6000 מטר כל 1000 מטר או חלק מהם — לכל מגוי
6.900	שלוחה חיצונית העוברת בשטח המוח־זק בידי המגוי כשהמרכוז היא רכוש הדואר	2.250	שלוחה פנימית בלתי מוגבלת בתחום של 100 מטר כשהמרכוז היא רכוש הדואר
	בתחום עד 100 מטר בקו אחירי מהטלפון הראשי	1.125	מרחק נוסף — כל 100 מטר או חלק מהם
12.000	למעלה מ־100 מטר עד 1000 מטר בקו אחירי מהטלפון הראשי		שלוחה פנימית מוגבלת למחצה בתחום של 100 מטר כשהמרכוז היא רכוש הדואר
20.000	מרחק נוסף — עד 5000 מטר — כל 500 מטר או חלק מהם	12.000	מרחק נוסף — כל 100 מטר או חלק מהם
1.800	למעלה מ־5000 מטר — כל 1000 מטר או חלק מהם	0.900	שלוחה פנימית מוגבלת למחצה בתחום של 100 מטר כשהמרכוז היא רכוש הדואר
1.500	שלוחה חיצונית העוברת בשטח שאינו מוחזק בידי המגוי כשהמרכוז היא רכוש הדואר בתחום 1000 מטר בקו אחירי מהטלפון הראשי	10.000	מרחק נוסף — כל 100 מטר או חלק מהם
20.000		0.900	

התשלום פר' כ"י	השירות	התשלום פר' כ"י	השירות
1.800	כל 500 מטר או חלק מהם למעלה מ-5000 מטר — כל 1000	1.800	מרחק נוסף — עד 5000 מטר — כל 500 מטר או חלק מהם למעלה מ-5000 מטר — כל 1000
1.500	מטר או חלק מהם שלוחה חיצונית העוברת בשטח שאינו מוחזק בידי המנוי כשהמרכות היא רכוש המנוי בתחום 1000 מטר בקו	1.500	מטר או חלק מהם שלוחה חיצונית העוברת בשטח המוחזק זק בידי המנוי כשהמרכות היא רכוש המנוי בתחום עד 100 מטר בקו
18.000	אווירי מהטלפון הראשי מרחק נוסף — עד 5000 מטר —	6.750	אווירי מהטלפון הראשי למעלה מ-100 מטר עד 1000 מטר
1.800	כל 500 מטר או חלק מהם למעלה מ-5000 מטר — כל 1000	18.000	בקו אווירי מהטלפון הראשי מרחק נוסף — עד 5000 מטר —
1.500	מטר או חלק מהם		

(3) בקטע שמתחת לכותרת "מכשירים ושירותים מיוחדים" —

(א) במקום הפרט "מכשיר טלפרינטר (רכוש הדואר) 112.500" יבוא פרט זה: "דמי שימוש למכשיר טלפרינטר (רכוש הדואר) 162.500".

(ב) במקום הפרט "החזקת מכשיר טלפרינטר של המנוי 75.000" יבוא פרט זה: "בדק מכשיר טלפרינטר (רכוש המנוי) 93.750".

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות בתי הדואר (תעריפי דואר וטלפון) (תיקון מס' 2) השם תשט"ו—1955".

כ"ח באדר תשט"ו (22 במרס 1955)

(חמ(15)בר/רט/1)

ה. בן-מנחם

המנהל הכללי של משרד הדואר

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"

(לפי דברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח הקרקע המשתרע על 5073 מטר מרובע, הידוע כחלקות 128 ו-129 בגוש 6213, הרשום בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו כסוג "מתרוכה" לפי שטר מספר 13140 מיום 7 בדצמבר 1954, מהווה דרך ציבורית (להלן — הדרך הקיימת);

והואיל ובתכנית מפורטת הנקראת בשם "B", שהודעה בדבר ההרשאה לתת לה תוקף נתפרסמה בעתון הרשמי 1945, תוס' 2 מס' 1389, עמ' 84, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת המשתרע על 1208 מטר מרובע;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי" לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות ההנאה, שהיו נהנים מהם לפני בחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה מתקבלת על הדעת;

לפיכך אני מצווה, בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג' לדברי-המלך-במועצה על ארץ-

ישראל, 1922—1947, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח — 1948, כי חלק של הדרך הקיימת בשטח של 1208 מטר מרובע ייהפך לסוג "מירי" ויירשם בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו.

כ"ז באדר תשט"ו (21 במרס 1955)

(חמ(9)הפק/1)

פ נ ח ס רו ז נ

שר המשפטים

¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2738; ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 898, עמ' 381.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"

(לפי דברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח הקרקע המשתרע על 8978 מטר מרובע, הידוע כחלקה 30 בגוש 6111, והרשום בלשכת רישום הקרקעות תל אביב-יפו כסוג "מתרוכה" לפי שטר מספר 5941 מיום 28 באפריל 1948, מהווה דרך ציבורית (להלן — הדרך הקיימת);

והואיל ובתכנית מפורטת הנקראת "תכנית מס' 257 — עירית תל אביב", שהודעה בדבר ההרשאה לתת לה תוקף נתפרסמה בילקוט הפרסומים 139, תשי"א, עמ' 609, והואיל ובתכנית מפורטת הנקראת "תכנית מס' 339 תיקון מס' 3 לשנת 1954 של תכנית "G" בגושים 6111, 7100, 7099 הועדה המקומית" שלה ניתן תוקף ע"י החלטת הועדה המחוזית לבניה ולתכנון ערים — מחוז תל אביב-יפו מיום כ"ט בשבט תשט"ו (21 בפברואר 1955), נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת המשתרע על 948 מטר מרובע;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי" לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות הנאה שהיו נהנים מהן לפנים בחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה מתקבלת על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג לדברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922 — 1947, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח — 1948, כי חלק של הדרך הקיימת בשטח של 948 מטר מרובע, ייהפך לסוג "מירי" ויירשם בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו.

כ"ז באדר תשט"ו (21 במרס 1955)

(חמ(9)הפק/1)

פ נ ח ס רו ז נ

שר המשפטים

¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2738; ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 898, עמ' 381.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג „מתרוכה” לסוג „מולק”

(לפי דבריה-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח הקרקע המשתרע על 3400 מטר מרובע, הידוע כחלקה 44 בגוש 7103 והרשום בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו כסוג „מתרוכה” לפי שטר מס' 1267 מיום 5 בפברואר 1946, מהווה דרך ציבורית (להלן — הדרך הקיימת) ;

והואיל ובתכנית מפורטת הנקראת „תכנית G” — תל אביב” שלה ניתן תוקף על ידי החלטת הועדה המחוזית לבניה ולתכנון ערים מחוז תל אביב-יפו, מיום י"ב בתשרי תשי"ד (21 בספטמבר 1953), נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת המשתרע על 1692 מטר מרובע ;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג „מתרוכה” לסוג „מולק” לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות הנאה, שהיו נהנים מהן לפני בחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה מתקבלת על הדעת ;

לפיכך, אני מצווה בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג לדבריה-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922 — 1947¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח — 1948², כי חלק של הדרך הקיימת בשטח של 1692 מטר מרובע, ייהפך לסוג „מולק” ויירשם בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו.

כ"ז באדר תשט"ו (21 במרס 1955)

פנחס רוזן

שר המשפטים

(חם(9)הפק(3)

¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2738 ; ע"ר 1930, תוס' 2 מס' 898, עמ' 381.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג „מירי” לסוג „מולק”

(לפי דבריה-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח הקרקע המשתרע על 667 מטר מרובע, הידוע כחלקה 80 בגוש 30101, רשום בלשכת רישום הקרקעות של ירושלים כסוג „מירי” (להלן — הקרקע האמורה) ; והואיל והבעל הרשום של הקרקע האמורה חתם על שטר הקדש שלפיו הוקדשה הקרקע האמורה בהקדש אמיתי לצרכי הציבור והגיש ערבות מספקת לביצועו של שטר ההקדש האמור תוך ששה חדשים מתאריך צו זה ;

והואיל ויש להפוך את הקרקע האמורה מסוג „מירי” לסוג „מולק” בכדי לאפשר את ביצוע ההקדש האמור ;

לפיכך אני מצווה בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16א לדבריה-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח — 1948², כי הקרקע האמורה תיהפך לסוג „מולק” ותירשם בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות של ירושלים.

כ"ח באדר תשט"ו (22 במרס 1955)

פנחס רוזן

שר המשפטים

(חם(9)הפק(2)

¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2738 ו-2765.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

פקודת הנמלים

צו בדבר אגרות סוכנים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 (1) לפקודת הנמלים, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו הנמלים (סוכני אניות), 1946³, בסעיף 3 (1), אחרי "סובין" יוסף "קופרה".

תיקון תוספת

2. לצו זה ייקרא "צו הנמלים (סוכני אניות) (תיקון), תשט"ו—1955".

השם

כ"ב באדר תשט"ו (16 במרס 1955)

(חמ"ט) (15/נ/סא/1)

יוסף ספיר

שר התחבורה

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק ס"ד, עמ' 1146.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ע"ר 1946, תוס' 2 מס' 1506, עמ' 850; ק"ת 471, תשי"ד, עמ' 1285.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

צו בדבר קביעת תו-התקן

בתוקף סמכותי לפי סעיף 11 (א) לחוק התקנים, תשי"ג—1953¹, אני מצווה לאמור:

1. תו-התקן הוא כמצוייר ומתואר בתוספת.

קביעת
תו-התקן

2. לצו זה ייקרא "צו התקנים (קביעת תו-התקן), תשט"ו—1955".

השם

תוספת

גשוש חוץ (מחוגת מדידה) ובין צלעותיו
האות "ת" ובתוכה האות "י".

כ"ח באדר תשט"ו (22 במרס 1955)

(חמ"ט) (16/ת/7)

פרץ ברנשטיין

שר המסחר והתעשיה

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 80.

פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

צו בדבר שינויים בתעריף המכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937, הסעיפים 14(א) ו-2(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², וסעיף 1 לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949³, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת 1 לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937, במקום פרט 197 יבוא פרט זה:

מספר הפרט	תיאור הסחורה	היחידה	שיעור המכס	
			פרומה	לפי ערך
197	סיגריות	גרם	30	

2. לצו זה ייקרא "צו תעריף המכס והפטור (מס' 14), תשט"ו—1955".

לוי אשכול
שר האוצר

כ"ח באדר תשט"ו (22 במרס 1955)
(חמ"מ (1) מ/מ/מ)

¹ ע"ר 1937, תוס' 1 מס' 714, עמ' 188.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.
⁴ ק"ת 447, חש"ר, עמ' 764; ק"ת 489, תשט"ו, עמ' 248.

פקודת מס הרכוש העירוני, 1940

צו בדבר שינוי האזור העירוני של חיפה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 (2) לפקודת מס הרכוש העירוני, 1940¹ (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. במקום סעיף 1 לצו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של חיפה), תשט"ו — 1955³, יבוא סעיף זה:

1. תחומי האזור העירוני של חיפה שובו על ידי הכללת הגושים והחלקות המפורטים בתוספת בתוך האזור העירוני, והוראות הפקודה יחולו על האזור העירוני של חיפה, כפי ששובה.

2. תחילתו של צו זה היא מיום ט' בניסן תשט"ו (1 באפריל 1955).

3. לצו זה ייקרא "צו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של חיפה) (תיקון), תשט"ו—1955".

לוי אשכול
שר האוצר

כ"ד באדר תשט"ו (18 במרס 1955)
(חמ"מ (1) מרע/9/31)

¹ ע"ר 1940, תוס' 1 מס' 1065, עמ' 218.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 501, תשט"ו, עמ' 628.

פקודת הדרכים (רחבן והתווייתן)

צו בדבר כביש רמלה—לוד עד להצטלבות עם כביש בני עטרות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לפקודת הדרכים (רחבן והתווייתן) 1, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 2, אני מצווה לאמור:

1. אחרי סעיף 2: לצו הדרכים (רחבן והתווייתן) (כביש רמלה—לוד עד להצטלבות עם כביש בני עטרות), תשי"ד—1954 3, יווסף סעיף זה:

הוספת סעיף 2א

2א. צו זה לא יחול על קטע הדרך העובר דרך שטח שיפוטתה של עיריית לוד.

2. לצו זה ייקרא "צו הדרכים (רחבן והתווייתן) (כביש רמלה—לוד עד להצטלבות עם כביש בני עטרות) (תיקון), תשט"ו—1955".

השם

ט' באדר תשט"ו (3 במרס 1955) ג'ולדה מאירסון
שרת העבודה (חם) (11/ר)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק כ"ט, עמ' 1282.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 464, תשי"ד, עמ' 1149.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).